

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Τοῦ ἐνηακόστου δώδεκα ὁ νέος Καζαμίας,
μ' ἓνα ὥρῳ προφητικῆς τρελοκκιντομίας.

Ὁ Γενάρης μὲ τὰ ψύχη
π' ἄλλος τρέμει κι' ἄλλος βήχει.

Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Βανδώρου Βασιλείου
τοῦ προέδρου δεδεμένου καὶ ἀφώνου Συμβουλίου.
Σύναξις τῶν ἐβδομηῆντα, Θεωνᾶ καὶ τὰ λοιπὰ,
ἐορτὴ Θεοφανείων,
σύναξις τῶν νικελίων
ἐν τῷ σίκλῳ τοῦ παπᾶ.

Σύναξις καὶ τοῦ προδρόμου καὶ παντοῦ ἁγιασμοῦ,
σύναξις φιλελευθέρων γιὰ νὰ βγῇ συνδυασμός.

Πολυεύκτου, Εὐπτρατίου καὶ τοῦ Γρηγορίου Νύσσης,
σύναξις τῶν εὐαισθητῶν εἰς μαζούρκας συγκινήσεις.

Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῷ
καὶ τῶν ἐν Κάτῳ Λειβαθῷ
ἐν συντριβῇ μεγάλῃ

θρηνοῦντων τὴν κατάργησιν τοῦ τίτλου τοῦ Κανάλι.
Ἀρχεται τὸ Τριώδιον μ' ἐκλογικῆς γιορτάδες
ποῦ θάβγουν μὲ προγράμματα πληθώρα μασκαράδες.

Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου καὶ σπουδαίου οἰνολόγου,
καὶ Λοβέδου Ἀντωνίου τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου.
Τοῦ πατρὸς Ἀθανασίου καὶ τοῦ Θάνου τοῦ Μπασιά
ποῦ τὸν καρτεροῦν μ' ἐλπίδες
ἢ λιμοκαμένους γίδες
ποῦ γυρεύουν χλωρασιὰ.

Μακαρίου, Εὐφρασίας κι' Ἀχιλλᾶ τοῦ πανοσίου
ποῦ ὁμοίαζε στὰ χεῖλη μεθ' ἑνὸς πληρεξουσίου.
Νεοφύτου ἱερέως μετ' ἀπείρων χαρισμάτων
καὶ μ' ἀνάστημα εὐθὺ,
Νεοφύτου ἐρχομένου μετὰ δύο διπλωμάτων
νὰ ξαναπολιτευθῇ.

Τοῦ πατρὸς Ἀναστασίου τοῦ μεθ' ὅσης προσοχῆς
τὰ θελήματα ποιούντος τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς.

Γρηγορίου θεολόγου
καὶ τοῦ Γρήσα τοῦ Τραυλοῦ
τὸ ταμεῖον τοῦ Συλλόγου
δεξαμένου πρὸ πολλοῦ.

Ἀποκρὲς καὶ Κομητάτα καὶ ἡμέραι χαρμονῆς
νᾶρθουν οἱ συνειδισμένοι
στὴν πλατεία γανωμένοι
γιὰ βραβεῖα καλλονῆς.

Προγνωστικά. Θὰ ἔχωμεν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον
καὶ μασκαράδων πλησμονὴν κι' υποψηφίων πλοῦτον,
ἐνεκα δὲ τῶν συνεχῶν τῆς δημορχείας μπάλων,
σωματικὴν ἐξάντλησιν τοῦ Σούλη καὶ τῶν ἄλλων.

Ἦμας τώρα στὸ Φλεβάρη
ποῦνε μὲ μισὸ ποδόρι.

Ἡ Παπανῆ τοῦ προ πολλοῦ τὴν ἔχουνε κλεισμένην
κι' οὐδέποτε πολιτικῶς ὁ κόκορός της μένει.
Ὁ Τρύφων, ὁ Παρθένιος γὰρ ἡ καθαρά Δευτέρα
ποῦ πλέον καθε δεσποινὶς καὶ φαρτυτοῦ μητέρα
ἀφ' τοῦς χοροὺς κατάκοπος, ἀρχίζει τὰς δεήσεις
κι' εὐχαριστεῖ τὸ Σκέφερη γιὰ τὰς περικοπίσεις.

Ζαχαρίου, Ἰσιδώρου, μάρτυρος Πηλουσιώτου,
Νικηφόρου κλαρινίστα κι' εὐταξίου τοῦ Δεσπότη,
τοῦ Βλασίου τοῦ ἐν πίστει λίθου ἀκρογωνιαίου,
Χαραλάμπους τοῦ Τσιρόλια, Χαραλάμπους Ἐνιαίου,
Θεοδώρου στρατηλάτου πῶχει τὴ χρυσὴ ψυχὴ
κι' ὁ Θεὸς τοῦ ξαποστέρνει τὰ πετρέλαια βροχή.

Ὁνησίμου, Αὐξεντίου καὶ τοῦ Μαρτινιανοῦ
π' ὀλουνῶνε τοὺς χαλάει ἢ Ἀνόρθωσις τὸ νοῦ.
Λέοντος τοῦ Πάπα Ρώμης, Λέοντος τοῦ Κεφαλαῖ
ποῦν' ὁ μόνος Ληξουριώτης ποῦ στολίζεται καλά.

Ἐμφάνισις τοῦ Τετὲνὲ καὶ ἄλλων διαφόρων
ἀλλὰ κι' ἐμφάνισις πολλῶν ἀκριδῶν ψηφοφόρων.
Θᾶχωμεν ἐμφανίσεις πολὺ σημαντικὰς,
μὰ καὶ τοῦ φιλοτίμου ἐκλείψει ὀλιγὰς.

Ἄς ὑμνήσωμεν τὸ Μάρτη
ποῦ διπλοῦν τὸ Πάσχα θάορτη.

Εὐδοκίας τῆς ὁσίας,
Εὐθαλίου καὶ λοιπῶν,
θριαμβεῖ ὁ Μεσίας
ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλπῶν.
Κόνωνος καὶ Ἀρχελάου,
ἄφιξις τοῦ Μενελάου,
Νίκωνος καὶ Παραμόνου,
ἐλευσις καὶ τοῦ Σβορώνου.

Ὁ Ἀγάπιος ὁ μάρτυς ποῦ ὑπέφερε πολὺ,
τοῦ Σαβίνου καὶ Ἀνίνα,
ἐλευσις ἀφ' τὴν Ἀθῆνα
τοῦ κυρίου Παντελῆ.
Ὁ Εὐτρόπιος ὁ μάρτυς
καὶ ὁ Ἰουλιανός,
καὶ ὁ νέος ἔθνομάρτυς
κύριος Συνοδινός.

Νικηφόρου ποιμενάρχου
ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντος,
Ἀλεξίου τοῦ δημάρχου
ἀτυχῶς καταργηθέντος.

Τὰ βατὰ τῶν φοινίκων καὶ τῆς κάλπης νταβατοῦρι
καὶ ἀνάστασις Λαζάρων νὰ ψηφᾶνε στὸ Ληξοῦρι.

Πάσχα τὸ σεπτὸν καὶ μέγα κι' Εὐαγγελισμὸς μαζὺ,
κι' ἐν Συνδέσμῳ πανηγύρι τοῦ Βαγγέλη τοῦ Ραζῆ.
Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου καὶ ἡ μάρτυς ἡ Δροῦς,
σύναξις τῶν σφαιριδίων εἰς τὰς κάλπας Ἀνωῆς.

Προγνωστικά. Διαστροφή ἐκλογικῶν πνευμάτων
ποῦ θὰ φυσοῦν οἱ ἄνεμοι τῶν παλαιῶν κομμάτων.
Οἱ παλαιοὶ θὰ σπεύρωσι ἀκάνθας καὶ τριβόλους,
ἀλλὰ τοῦ γίγα ἢ πυγμὴ θὰ τοὺς συντρίψῃ ὅλους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Νὰ κι' Ἀποστόλος ὁ μὴν
ἀπὸ τὸν ἑαυτοῦ τοῦτον

Τοῦ ὑμνοῦ τοῦ Πάπα καὶ τοῦ πλοῦτος Πάπα,
πολεμοὺς θάχομε παντοῦ
κι' ἀπὸ τὰ τώρα ὁ Ἐντοῦ
τροχάει τὸ σπαθὶ του.

Τῶν Μυροφόρων Κυριακή, ποῦ πᾶν ἡ μυροφόρες
στό καφφενεῖο καὶ περνοῦν εὐχάριστα τῆς ὥρας.
Ἀντύπα, Ἡρωδίωνος, κι' Ἀντύπα Βαλλιανάτου
ποῦ συνιστῶ θερμοτάτα τὰ ἐλαιόλαδά σου.

Χιονία καὶ Ἀγάπη, μάρτυρες κι' αὐταὶ σεπταί,
ποῦ τὸ Γοῦσκο νὰ χορεύῃ δὲν τὸν εἶδανε ποτὲ.
Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι,
Νίκης τῆς ἐκ Βυρηττοῦ
ποῦ δὲν ἔβανε φτιασίδι
ὅπως κάποια φιοφυτοῦ.

Τοῦ Κοσμᾶ ἐκ Χαλκηδόνος,
Γότθου ἐν Γεσθημανῇ,
μὰ κι' ὁ Μίμης ὁ Σβορῶνος
ὅπου νᾶναι θὰ φανῇ.
Γεωργίου τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ Ἀνακτος ἡμῶν
ποῦ τ' αὐτὶ του δὲν ἰδρώνει
ἂν τὸ στράτευμα θυμῶνει,
καὶ γελᾷ μὲ τοὺς θορόβους καὶ τοὺς κρότους τῶν πυγμῶν.

Μάρκου τοῦ θαυματουργοῦ,
Μάρκου τοῦ ἐργοδηγοῦ,
ποῦ ὁ Σούλης ἀβροφρόνως πῆγε ἀπὶ νᾶν τοῦ πῆ,
κι' ἀπὸ λίγο τὸ Μαρκάκη νὰ τὸν εὔρη συγκοπή.

Προγνωστικᾶ. Ἐξοπλισμοὶ καὶ θόρυβοι πολέμων.
Εἰρήρης ὁ Αὐστριακὸς κατέρχεται στὸν Αἴμιον,
ὁ Ἀγγλὸς μὲ τὸ χέρι του καὶ μὲ τὸ ἔτσι θέλω
μένει στὴν Κρήτη γιὰ μελᾶς,
ἡ δὲ ὠραία μας Ἑλλάς
μένει μὲ τὴν ἀνόρθωσι καὶ μὲ τὸ Βενιζέλο.

**Μάνς ὁ ἄναξ τῶν μινῶν,
δραῖσις ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν.**

Πανηγῦρι τοῦ Συνδέσμου ποῦν ὁμπρὸς ὁ Γασπαρῆς
καὶ τοῦ ταμπουρλιέρη λέει, δυνατὰ νᾶν τὸ βαρῆς.
Μνήμη τοῦ Ἱερεμίου ποῦχε τὴν ἐπιμονὴ
σ' ὅλες του τοῖς προφητεῖες τὴν Ἑλλάδα νὰ θρηνηῇ.
Μνήμη καὶ τοῦ Ἡσαίου τοῦ προφήτου τοῦ λαμπροῦ
ποῦ χορεύοντας τὴν πάει τὴν κοπέλα τοῦ γαμπροῦ.

Ὁ ἅγιος Χριστόφορος, στολὴ τῆς ἐκκλησίας
κι' ἡμέρα τῆς Φαρισινῆς τῆς παλιγγενεσίας.
Ὁ μάρτυς ὁ Ἰσίδωρος μετὰ τοῦ Παχωμίου
πῶζοῦσαν σ' ἄλλες ἐποχὲς
κι' ἐπάχαιναν ἐν προσευχαίς
χωρὶς νὰ εἶν' ὑπότροφοι ἐλληνικοῦ ταμεῖου.
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης γλυκυτάτης θυγατρὸς
ποῦ κληρονομεῖ τὸ κάλλος τῆς ὠραίας τῆς μητρὸς.

Προγνωστικᾶ. Ἐλπίζεται μὲ τοῦ Μαγιοῦ τὰ κάλλη,
ἡ χελιδὼν ποῦ ἔφυγε πῶς θὰ ξανάρθῃ πάλι,
καὶ τότε ποῦ σιγὰ, σιγὰ θὰ ἔρχεται κι' ἡ ξέστη,
ἐλπίζεται πῶς σίγουρα θὰ τρελλαθοῦν κι' οἱ ῥέστοι.

**Ἐπέρχεται κι' ὁ Θεριοτῆς
μὲ ψύλλους γιὰ νὰ δουρλιότῃς.**

Λουκιανὸς καὶ Σολομὼν
κι' ἡ μάρτυς Ἀντωνίνη,
ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν
μεγάλου οἴκου Μπίνη.

Τύχων, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ,
ὁ Ἰσαυρὸς, ὁ Μανουήλ,
πατέρες θεοπρόβλητοι, κοινωνιστάδες οὔλοι
π' ἀγιάσανε διαβάζοντας τὰ ἔργα τοῦ Δρακουίλη.

Πούδας ὁ ἀπόστολος, ἡ Δώρα ἡ Ρωμαία,
γεννᾶται καὶ ὁ πρόδρομος καὶ δὲν ὑπάρχει μαῖα,
ἐνεκα π' ὅλες τρέχουνε γιὰ νὰ ξηγοῦν κληδόνους
κι' ἐρωτικὸν νὰ σβῖνουνε τῶν δεσποινίδων πόνους.
Τοῦ ξενοδόχου τοῦ Σαμάρου ποῦ κάπως ὠφελεῖτο
ἐτότες ποῦ στὸν τόπο μας Συσσίτιον δὲν ἦτο.
Ὁ Πέτρος ὁ ἀπόστολος κι' ὁ Βαρακκας ὁ Παῦλος
ποῦ τὴν ἀνόρθωσι ποθεῖ
ἐλπίζων πῶς θὰ ὑψωθῇ
τῶν ἀμαζῶν ὁ ναύλος.

Προγνωστικᾶ. Ἐμφάνις πολιτικοῦ κομήτου
π' ὁ δήμαρχος θὰ φοβηθῇ πολὺ τὴ δύναμί του.
Τετάρτη εἰς Νεάπολιν ἀποστολὴ τοῦ Βάσσου,
ἀλλ' ἐπιστρέφει ἄπρακτος καὶ ἄνευ τοῦ θιάσου.

**Ἐρχεται κι' ὁ Ἀλωνάσης
ψηφοδέλτιον νὰ πάρῃς.**

Ἀνατολίου, Λαμπαδοῦ, Σισώη καὶ Θεομάνου,
κι' οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι τοῦ γέρω Πιτσαμάνου.
Γιορτάζει ὁ Παγκράτιος, γιορτάζει κι' ἡ Βλαχέρρα
καὶ δεῦτε Σκιαδάρεσιον ὑμνήσωμεν γαστέρα.

Ἀκύλα, Πρόκλου, Ἰωσήφ, Κηρύκου, Ἰουλίττης
καὶ Ὁλγας π' ὅλα τὰ κυττὰ κι' αὐτὴ μὲ τὸ γαλὶ τῆς.
Μαρίνης, ποῦ πανήγυρις θὰ γίνῃ στὰ Βλαχάτα
καὶ πᾶς καὶ σὲ τρατάρουνε ἀγγούρια καὶ ντομάτα.
Μαρίας τῆς Μαγδαλινῆς, Μαρίνης χοντροβάγιας,
Ἡλίας ὁ θεόπεμπτος κι' Ἡλίας ὁ Μενάγιας.

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ Τζανετάκη,
πῶχασε τὴ νεότητα
κι' εἰς διαθεσιμότητα
ἐτέθη τὸ μουστάκι.

Συμεὼν τοῦ θεηγόρου τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ,
ὁ Νικάνωρ καὶ ἡ Ἄννα ἡ σπουδαία καπελοῦ.

Ἡ εὐσεβὴς Παρασκευὴ, νύμφη ἐκ τῶν σπανείων
καὶ ἡ πασίγνωστος Πατσῆ ἡ τῶν μερετονίων.
Παντελεήμων ὁ σοφὸς κι' ὁ Παντελῆς ὁ φίλος
ποῦ ὑποψηφιότητος τὴν ἡμέραν πάλι ψύλλους.

Προγνωστικᾶ. Τσακώματα, καὶ σύγχυτες παντοῖες
εἰς ὅλα τὰ κουτσόχωρα γιὰ Δημογεροντίες.
Τὸ δὲ κλεινὸν Ληξούριον ἐντύπωσι σοῦ κάνει
ποῦ τὸ καταδικάσανε δημάρχους νὰ μὴ βγάινῃ.

**Ὁ Ἀγουστός χαμογελᾷ
μὲ εἰσοδήματα πολλὰ.**

Νηστεία. Μνήμη τῶν ἑπτὰ παιδίων Μακκαβαίων
καὶ κίνησις σταφιδικὴ σ' ἀλώνια Λουβεργιδέων.
Σωτήρος Μεταμόρφωσης, ἀλιάδες, μπακαλοὶ
ποῦ ὁ Θεὸς ἀπάνουθε τὰ βλέπει καὶ γελᾷ.
Λαυρέντιος ὁ κάλλιστος τῶν ἀρχιδιακόνων
κι' ὁ καπελᾶς Λαυρέντιος ὁ ψύλλους πεταλόνων.

Τῆς Θεοτόκου κοίμησις γιορτὴ πολὺ μεγάλῃ
καὶ κοίμησις τοῦ κόμματος τοῦ Θεοτόκη πάλι,
Θαδδαίου, Βάσης, Μύρωνος καὶ τοῦ Ἀγαθονίκου
ποῦ εἶχε τὸ ἀνάστημα τὸ ἴδιο τοῦ Μπονίκου.
Λούππου τοῦ φαρμακέμπορου, Ἀδριανοῦ κι' Εὐδρόμου,
ἀποτομὴ τῆς κεφαλῆς τῆς θείας τοῦ Προδρόμου
καὶ ἡ ἀποκεφάλισις δημάρχων τῆς Ἑλλάδος
ὑπὸ τῆς ἀνορθώσεως, τρελλῆς Ἡρωδιάδος,

Προγνωστικᾶ. Συγκίνησις μεγάλῃ ἐν Εὐρώπῃ
ποῦ τοῦ Δραπάνου παραιτοῦν κι' οἱ δύο ἐπιτρόποι.
Σφαγὴ ὀρνίθων φοβερὰ ὑπὸ ἐνωματάρχου,
καὶ ἔκπτωσις τῶν μετοχῶν τοῦ φούρνου τοῦ δημάρχου.

**Ὁ Τρυγητῆς μὲ τὸν ζυγὸν
τῶν σταφίδοπαραγωγῶν.**

Ἀνθίμου τε καὶ Μάμαντος καὶ Συμεὼν Στυλίου
ποῦ δὲν ἐπέτρεπε νὰ μπῇ γυναῖκα στὸ κελὶ του.
Ὁ Ζαχαρίας πῶμεινε βουβὸς σὲ μιὰ γωνία
σὰ νᾶθελ' εἶναι βουλευτὴς ἀφ' τὴν Κεφαλληνία.
Τῆς Θεοτόκου γέννησις, χαρὲς στὰ Δειληνάτα
ποῦ σ' ἀναγκάζουνε νὰ πγῆς κρασί μὲ τὴν κανάτα.
Θεοπατόρων ἑορτὴ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης
ποῦ ὅσο νὰ λευκάσῃς μαζί της δὲν τὰ βγάνεις.

Ἐφώνεται καὶ ὁ Σταυρὸς, ὑψοῦνται κασελέτες,
καὶ ὁ πᾶς ἀνθρώπος μαρτυρεῖ τὴν ἰσχυρίαν.
Αὐτόνομος καὶ Παρμενᾶς
καὶ ὁ πᾶς ἀνθρώπος μαρτυρεῖ τὴν ἰσχυρίαν.
ὁ πλήρης ἱστορίας
ποῦ κάποτε τὸν ἔχαψε μεγάλος καρχαρίας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΝΘΩΝΙΟ ΚΑΝΤΗΡΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟ ΑΙΔΟΥΡΙΟΥ

κι' ἀφοῦ τὸν εἶχε μέσα του ἐν ὄλῳ τρεῖς ἡμέρες.
τὸν ἔβγαλε ἀκέραιον στοῦ Ἀηξουργίου τῇ ξέρες,

Νυμφοδόρας, Νυμφοδόρου,
Κορνηλίου φωτιστοῦ,
κι' Εὐσταθίου Μπεκατώρου
τοῦ δημαρχοθανυματοῦ.

Προγνωστικά. Κέρδη πολλά ἐν τῇ Προνομιούχῳ
κι' ὁ γεωργὸς σιγὰ, σιγὰ θὰ μείνῃ δίχως ῥοῦχο.
Θὰ γείνῃ κι' ἐκτροχίας ἐκ τῶν πολὺ σπανείων
στὸν νέον σιδηρόδρομον παρὰ τὸ Τελωνεῖον.

**Ἰουλιὸς μετὰ τῆς βροχῆς
συνοικειῶν ἐποχῆς.**

Τοῦ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ πῶτραγουδοῦσε θεῖα
τῆς ὅπερες ποῦ τραγουδεῖ κι' ἡ σιόρα Εὐανθία.
Διονυσίου μάρτυρος τοῦ ἀρεοπαγίτου
ποῦ γιὰ νὰ λείψῃ τὸν μπεῖλα,
μιμήθηκε τὸν Πεταλᾶ
κι' ἐξήγησε τὴν πάψι του καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ του.

Τῆς Χαριτίνης μάρτυρος ποῦταν' ἀπλᾶ ντυμένη
κι' ὄχι σὰν τὴν γυναῖκα μου μετὰ τὸν κορσὲ σφιμένη,
Πατύλου, Κάρπου, Ὡσηὲ καὶ Κύρου καὶ Κυρίτση,
Λουκά τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Λουκά τοῦ Στεφανίστη.
Τοῦ Γερασίου τοῦ σεπτοῦ κι' ἄλλων μαρτύρων δέκα
καὶ Γερασίου Πάτατση τοῦ μάρτυρος ἐν Μέκκα.

Ὁ Νέστωρ μάρτυς Ἀηξουρεὺς, Ναρκίσσου καὶ Μελίτης
ὁ ἅγιος Δημήτριος ὁ ἄλλως Μυροβλήτης
καὶ Σάργος ὁ Δημήτριος τὸν Πήγασσον ἱππεύσας
καὶ ἀφιππεύσας τάχιστα τὸν Σάτυρον κηδεύσας.

Προγνωστικά. Ἐκ τῶν βροχῶν καταστροφὴ τελεία.
Θὰ πάῃ ὅλο τὸ νερὸ στὰ γαλακτοπωλεῖα.
Πληθώρα ἐφευρέσεων διὰ τοὺς ἀγραμμάτους
περὶ τοῦ πῶς θὰ γράφουνε τὰ ψηφοδέλτιά τους.

**Ὁ Νοέμβριος ἀριθάρει
ποῦ θὰ σπείρουν οἱ κουμπάροι.**

Καὶ πάλιν οἱ Ἀνάγγυροι εἶναι μπροστὰ στὸ μῆνα
καὶ υποθέτω πῶς αὐτοὶ μᾶς φέρουνε τὴν πείνα.
Ἀκεψιμᾶ σὺν Ἰωσήφ καὶ σὺν τῷ Ἀκινδύνῳ
ποῦχαν κρεββατοκάμαρες μετὰ δίχως κομοδίνο.
Ἡ σύναξις τοῦ Μιχαὴλ μετὰ τῶν ἀσωμάτων
καὶ Μιχαλάκη τοῦ Ζερβοῦ τοῦ τῶν Καταστημάτων.

Ὁρέστης, Παῦλος κι' Ὀλυμπᾶς
τρεῖς μάρτυρες μεγάλοι.
Λένε πολλοὶ πῶς ὁ Ζορμπᾶς
θὰ σηκωθῇ καὶ πάλι.

Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος καὶ μνήμη Καλλιόπης,
ὁ Φίλιππος ὁ μαθητὴς καὶ Φίλιππος Προκόπης.
Τῶν εἰσοδίων ἑορτὴ καὶ ἴσως μεσ' τὸ μῆνα
νᾶχουμε καὶ εἰσόδια τοῦ Τούρκου στὴν Ἀθήνα.

Ἀρχίπου, Πρόκλου, Νίκωνος καὶ τῆς Αἰκατερίνης
χαριστάτης, εὐειδοῦς καὶ φιφτυτοῦ δεσποίνης,
Ἀπφίας καὶ Φιλήμονος καὶ Πάλης Ἀλυπίου
λαμπρὸν εἰς οἶνοπνεύματα τὸ ὕδωρ τοῦ ὁποίου.
Ἀνδρέας ὁ πρωτόκλητος καὶ Μάρθα ἡ ὁσία
κι' ὁ μπάρμπ' Ἀντρέας ἡ σεπτὴ ἡμῶν Μονοκρουσία.

**Ὁ Δικέβριος μετὰ τὸ χιόνι,
καὶ ὁ Χρόνος τελειώνει.**

Ἀββακούμ ὁ θεηγόρος καὶ Ναούμ ὁ παρακεῖ
καὶ Βαρβάρα ἡ κυρία ἡ πολὺ εὐγενική
Σάββα τοῦ ἡγιασμένου,
Σάββα τοῦ ἀλατισμένου,
καὶ πατέρας Νικολάου βουλευτοῦ ἐκ τῶν δεινῶν
τοῦ Βαλῆ ἐν βασιλείᾳ τῶν πτωχῶν ὀθωμανῶν.

Εὐμογένους, Εἰρημάχου,
Ματθὰ τοῦ λειτουργοῦ,
καὶ Σπυριδωνος δημάρχου
τοῦ πολὺ θαυματουργοῦ.

Μνήμη τοῦ Ἐλευθερίου τῆς ἀρσενικῆς μαμῆς,
καὶ Λευτέρη Βενιζέλου τοῦ κατόχου τῆς πυγμῆς.

Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ λάκκῳ τῶν λεόντων ἐρριφθέντος,
Διονύσιος Αἰγίνης, Διονύσιος Μαρέντος.

Μνήμη τῶν ἁγίων Δέκα
ποῦσαν ἄνδρες ζηλευτοὶ
καὶ πιστεύοντες τῇ Μέκκα
ἐδοξάσθησαν κι' αὐτοὶ.

Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων, γλέντι κι' ἑναρξίς χορῶν
καὶ Στεφάνου τοῦ προσέδρου ἀντιδίκου τῶν χρηδῶν.

Ἄν καὶ πολλοὺς παρέλειψα ὁσίους καὶ πατέρας
εἰς τὸ μαρτυρολόγιον πρόπει νὰ δώσω πέρας,
Ναὶ μὲν ὑπέστησαν κι' αὐτοὶ παντοειδεῖς θανάτους
καὶ στὸ χαρτὶ δὲν γράφονται τ' ἀμέτρητα δεινὰ τους,
μὰ τί ἐτραβήξα κι' ἐγὼ μετ' ἅγιο τ' ἀσκέρι,
μονάχα τὸ κεφάλι μου, χριστιανοί, τὸ ξέρει !

**Ἄϊ λάτρε ἐσπερίς
ποῦ τὴν δίδει ὁ Μαρῆς.**

(Ἐρασιτέχνης στιχουργὸς καὶ γνώριμος τοῖς πᾶσι,
εὐαρεστούμενος κι' αὐτὸς νὰ σᾶς διασκεδάσῃ,
εἰς τὰ σαλόνια τοῦ Μαρῆ, μὴν ἔχοντας δικὰ του,
δίδει τὴν ἐσπερίδα του μ' αὐτὰ τὰ παρκατόν.)

Μέσα στὴν τόσῃ κίνησιν τῶν χοροεσπερίδων
ποῦ συγκινοῦν πολλὰς καρδιὰς νέων καὶ δεσποινίδων,
καὶ ὁ Μαρῆς μὴ θέλωντας ποσὼς νὰ ὑστερήσῃ
ἐβλάθη κι' ἕνα σουαρέ κι' ἐκεῖνος νὰ κουρδίσῃ.

Κι' ἐκάλεσε τοὺς φιφτυτοῦ καὶ τοὺς ἐν τέλει ὄλους,
καλοὺς, κακοὺς, κουτσοὺς, στραβοὺς, ἀγγέλους καὶ διαβόλους
Κι' ἀφοῦ γιὰ γλέντι ζωηρὸ ἐκάλεσε, τί τάχα
ἂν δὲν περιορίζετο σὲ κοζερὶ μονάχα ;

Ἀφοῦ δὲ εἶναι τοῦ συρμοῦ κάθε καλλιτεχνία
κι' ἀφοῦ ἄλλοι παίζουν βιολί, γίνετ' ἀπαγγελία
καὶ σάτυρες διαβάζονται, καὶ ὁ Μαρῆς στοχάσθη
ὁ κόσμος ἀπὸ μουσικὴ καὶ μπᾶλο ἐκουράσθη
καὶ πρέπει διασκεδάσει καινούργια νὰ τοῦ θροῦμε
ταμπλῶ—βιβλὸν δὲν κάναμε ὥσάν αὐτὰ π' ἀκοῦμε
ποῦ στὰς Ἀθήνας ἔγειναν ὑπὲρ τῆς «Σωτηρίας»
κι' ἐμέθυσαν τοὺς λέοντας καὶ τὰς ἀβρὰς κυρίας.

Τὴ σκέψι τοῦ δὲν ἄργησε εἰς ἔργον νὰ τὴν βάλλῃ
κι' ἐρασιτέχνας ἔμασε πολλοὺς μετὰ τὸ τσουβάλι
κι' ἀρχίσαν συστηματικῶς ἡ πρόβες κάθε μέρα
ποῦ ὄργανα καὶ κεφάλαι ἐγέμισαν ἀέρα.

Ὁ κόσμος ὅλος' πρόσμενε μετὰ τόσῃ ἀγωνία,
μὰ νὰ ! ἡ μέρα ἐφθάσε καὶ ὅλ' ἡ κοινωνία
στὸ μέγαρόν του σύσσωμος ἀνφράκ συνεκεντρώθη
κι' ἡ φιλαυτία μερικῶν κατὰκαρδὰ ἐτρώθη.

Φωτοχυσία ἄπλετος, ἄνθη ἐν ἀφθονία
καὶ ψίθυρος τοῦ θαυμασμοῦ σὲ μὴ κι' ἄλλη γωνία
μὰ σοῦτ ! Τὸ παραπέτασμα βραδέως ἀνασύρεται
κι' ὅλο τὸ πλῆθος χάσκοντας πρὸς τὰ ἐκεῖ συμφύρεται.

Πρώτη εἰκὼν. «Μειδιάμα Τζοκέντας.» Καὶ ποζάρει
κάποιος ποῦ τὸ μειδιάμα τὸ σέρνει στὸ παζάρι.

Δευτέρα. Μιὰ περιπαθῆς, ξανθὴ, ἀφηρημένη,
τὴν «Ὁφηλίαν» παριστᾷ ἀπογοητευμένη
γιατὶ Ἀμπλέτοι χάθηκαν σ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ
ἢ σ' ἄλλες καταγίνονται νὰ κάνουν κατοχὴ.

Τρίτη. Περνᾷ «Ὁ Ἡρακλῆς» τὸν κόσμον μυκτηρίζων,
ὁ εἰς βαλάντιον βαρὺ τὴν ῥώμην του στηρίζων,
τὰς χεῖρας τρίβων ἐκ χαρᾶς ποῦ εἶδεν ἐπὶ τέλους
τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας νὰ φεύγουν ἐκ τοῦ ἔλους.

Τετάρτη. «Αἱ τρεῖς Χάριτες» ποῦ ὅλο καμαρώνουν
κι' ἀφ' τὸ καμάρι τὸ πολὺ τὴ μύτη τους σηκώνουν.
Ἡ μία ἔχει κεφαλὴν ἀρχαίου ἀναγλύφου
ἢ ἄλλ', περιπλοκαῖα, ἔξω ἀπὸ τὸ στήθος
κι' ἡ τρίτη, ἔξω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν καὶ περὶ τὸν ὅλκον
θαρρεῖ πῶς ἐξετρέλλανε τὰ παλληκάρια οὐλά.

Δευτέρα. Μετὰ, ὁ ἅγιος ἐρχεται ὡς εἶδος. Ταυρομάχος
τῶν Παρεῖων θελήμα ἀναπολὸν ματᾶς
κι' ὑπὸ χαρὰν ἐπίπλαστον κρύβει βαθειὰ τὴ λύπη
ποῦ δὲν θὰ φθάσῃ στὸ καρτεῖ γιατί ὁ ναύλος λείπει.

Τὸ ἑβδομον ταμπλὼ διδάν. « Ὁραία καλλιτέχνης »
Μᾶλλον δειλὴ, ὡς ἀδαὴς τῆς φλερτικῆς τῆς τέχνης.

Ὁγδοον. Κάποιος τὸν « Τζὼν Μπούλ » μιμείται γιὰ ν' ἀρέσῃ
σὲ κάποια ποῦναι ἱκανὴ νὰ τοῦ φορέσῃ φέσι.

Κατόπιν, μία « Τὴν Ζὰν ντ' Ἀρκ » τελείως παριστάνει
καὶ πίσω τῆς ἀκολουθεῖ πιστὸν γενναίων στάνη.

Δέκα. « Ἡρὼ καὶ Λεάνδρος » Εἰκὼν θελκτικωτάτη,
περίεργος, ἐκφραστικὴ, διπλωματικωτάτη.

Ἐνδεκα. Φοῖβος ὁ χρυσὸς κι' ἡ Δάφνη μας μαζὺ του.
Ἀλλὰ ἀντὶ ὁ Φοῖβος μας νὰ δγάξῃ τὴν ψυχὴ του
στῆς Δάφνης τὸ κυνήγημα, ἡ Δάφνη καταλήγει
νὰ πέρνῃ τὸ κατόπιν του ἐκ φόβου μὴ τῆς φύγῃ.

Δωδέκατον. Νέα εἰκὼν « Ὁ Δάμων καὶ Φειντίας »
ποῦ πέρνουν συνεταιρικῶς πολλὰς ἐργολαβίας
καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των ἀδελφικὰ μοιράζον
καὶ φοβερὸ μπουκατάς τῶν ἄλλων ἐτοιμάζουν.

Νὰ κι' ὁ « Ὁρφεὺς » ποῦ συγκινεῖ καὶ πέτρες καὶ θηρία,
ἀλλὰ δὲν συνεκίνησε ποτὲ καμμιὰ κυρία,
κι' ἔτσι μὲ τὰ καπρίτσια τοὺς ἔχει κι' αὐτὸς νὰ κἀνῃ
ἀλλ' ἔχουμε κι' ἑμεῖς αὐτὰ καὶ θὰ μᾶς ξεκουράνῃ.

Κατόπιν, νὰ κι' ὁ « Ἀετὸς » ποῦ διαστικὸς περνάει
κι' ὅλους ἐμᾶς περίφανα σὰ μυλῆς μᾶς κυττάει.
Μόνον κυττᾷ τὰ ἑμορφα πουλάκια μὲς τῆς βούργης
κι' ἰδίως ὅσα ἔχουνε δλόχρυσες φτεροῦργες.

Προβάλλει « Ἡ χρυσὴ Ἡδὼς » ποῦ ὅλα θαμπωμένα
τὰ βλέπει μὲ τὰ φῶς ἂ μὲν καὶ κἀναι τὸν καθένα
μέσα στὸ τόσο θάμπωμα ποῦ ἡ λάμψις τῆς σκορπίζει
πρὸ τῶν φιλῶν, τὴν ὁμορφιὰ νὰ μὴν ὑπολογίξῃ.

Νὰ κι' ἡ « Παρθένος Ἑστιάς » π' ὠρκίσθηκε νὰ ζήσῃ
μὲ δίχως νὰ συγκινηθῇ, μὲ δίχως ν' ἀγαπήσῃ.

Ὡ! νὰ καὶ τὸ « Ἰδανικόν » Τὶ γλύκα, τί μαγεία!
Τὶ κρίμα! Δὲν τὸν ἐννοεῖ καμμιὰ φεῦ κυρία!
Καὶ ἀπομένει πάντοτε εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα
ἐνῷ δὲν παύει μιά στιγμὴ νὰ κἀνῃ θεωρία!

Δεκαοκτὼ. « Ἡ Ἀλδιὼν » Καὶ τρέμ' ἡ πλάσις ὅλη.
Τρέμουν τὰ στήθη, τὸ κορμὶ, τὰ μπράτσα, τὸ βραχιόλι·
καὶ μὲ τὸ ἀριμάνειον τὸ ὕφος τῆς σέ βέβαι·
Γκοντέμ! Μὲ κάθε δλέμμα τῆς τὸν κόσμον ξεπερδεύει.

« Ἡ Μαργαρίτα νήθουσα » Εἰκὼν ὠραιωτάτη,
εὐπλαστος, ὁλοστρογγυλή, ἀλλὰ χωρὶς ἀλάτι.

Ἀλλῇ εἰκὼν εὐτράπελος « Ὁ μάντις Τειρεσίας »
ἐτάζων σπλάγχχνα καὶ νεφροὺς μὲ τὰς χειρομαντίας.
Σοφὸς πολὺ κι' εὐχάριστος, ὅλους τοὺς ἄλλους σκάει
καὶ μὲ τῆς εὐφύες του μόνος αὐτὸς γελάει.

Προβάλλει ὑπερήφανος ἡ « Μοῦσα Μελομένη »
μὲ τὸ γλυκὺ τραγοῦδι τῆς πολλὰς καρδιὰς μαραίνει,
τόσο, ποῦ ὅσοι τὴν ἀκοῦν, γιὰ νὰ μὴ ζαλιστοῦνε,
φιλὴ κουβέντα πίνουνε καί.... τὸ χειροκροτοῦνε.

Ἰδοὺ κι' « Ὁ Μεφιστοφελῆς » μὲ νότας θαυμάσιες
ὁποῦ ποτὲ δὲν ἐμπλεξε εἰς δίκτυον κυρίας,
μὰ τώρα εἰς τὰ ἔσχατα, ἐν ὑποκρούσει λύρας,
ψάλλει δακρύων ποτπουρὶ ἐκ τῆς « Εὐθύμου Χήρας ».

« Ἡ ποιμενὶς » Ἐξέχουσα μέσα στὰς φιλενάδας
ὡς βασιλεύων ἥλιος ὑπόπτου κοκκινάδας.

Νὰ κι' « Ἡ αὐτοκρατορίσσα » μὲ πόζα, μὲ καμάρι.
Πῶς τε! Εἶν' ἄλλη σὰν αὐτῇ; Ποιὰ ἔχει τόση χάρι;
Τόσον παρᾶ, τόσες τιμές; Ἀλλοίμονο στῆς ἄλλης
ὁποῦ δὲν ἔχουν σὰν αὐτὴν τριπλαῖς γιὰ κόσμον σάλες.

Τέλος ἰδοὺ κι' « Ὁ Πίνδαρος » ποῦ ψάλλει τὴν ἀγάπῃ
ἀλλὰ δὲν πᾶνει πουθενὰ τ' ἀπατηλὸ του χάπι
κι' ἐνῷ μὲ μάτι ἀχόρταστο κυττᾷ γυναῖκες δέκα,
τὸν ἀφῆσε τὸν ἄμοιρον κι' ἡ πρώτη του γυναῖκα!

Βλέποντ' ὁ παραπέτασμα νὰ κίττη αἰφνιδίως
κι' οἱ κεκλημένοι τὸν Μαρίν συγκαίρουν ἐγκαρδίζον
κι' ἐκεῖνος μετὰ θλίψεως πολλῆς καὶ μετὰ πόνου,
εὐχαριστεῖ εὐχόμενος εἰς πάντα « καὶ τοῦ Χρόνου ».

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Εὐχεται τοῖς ἀγαπητοῖς συμπολίταις τοῖς ἐντὸς καὶ
ἐκτὸς τῆς Νήσου αἰσίον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος 1912.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

ΕΙΚΩΝ

Στὸν κῆπο τῆς, τριανταφυλλιά
δοδοστεφανωμένη,
κάθε πρωὶ τὴν χαιρετᾷ
μὲς τ' ἐστὶ δροσιὰ λουσιμένη.
Ἐπήγε χθὲς αὐγὴ, αὐγὴ
τὰ δόδα νὰ μετρήσῃ
κι' ἔσκυψ' ἐκεῖ τὴν κεφαλὴ
νὰ τὰ κουφομυρσίση
κι' ἄδεια λὲς ἐμίξανε
δύο ἀνθὴ ἀδελφωμένα
τὸ δόδο καὶ τὰ χεῖλη τῆς,
καὶ τότε πειρὰ ἐνωμένα
τόσφ' πολὺ ἐταίριαζαν
τὸ χρῶμα κι' ἡ πνοὴ τῆς,
πῶς ἔχασ' ἡ τριανταφυλλιά
ποῖο ἦταν τὸ παιδί τῆς!

Πς.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὸν ἕνα διαδέχεται ὁ ἄλλος,
ἐντέχνως δ' ἐκδιώκει· ὁ... μικρὸς,
ὑποχωρεῖ κατόπιν κι' ὁ... μεγάλος
στὴ βία ὑπακούων καὶ αὐτὸς.
Καὶ μένουσι κι' οἱ τρεῖς μὲ τὴ χαρὰ τοὺς
θεηνοῦντες ἐν χορῷ τῇ συφορᾷ τοὺς.

Κι' ἀνέρχονται στὴ σένα ἀρτίστες δύο
Ὁ ἕνας γιὰ τὴ σκόνῃ, ὁ ἄλλος γιὰ τὴ δόρασι,
κι' ὁ θιασὸς περνᾷ μὲ τόσο μπρόιο,
ποῦ νὰ πιστέψῃς δὲν μπορεῖς πῶς θὰ χαλάσῃ.
Καὶ πγένουνε τὰ πράματα δοδέλα,
κι' οἱ τρεῖς οἱ παλαιοὶ, τραβοῦν κορδέλα.

Ἄλλ' ἔρχετ' ἔξ' Εὐρώπης νέος μὲ ζέσι,
ἀρτίστας ντὶ καρτέλο καὶ τρανὸς,
κι' ἀρπάζει κάθε παλαιοῦ τὴ θέσι
καὶ παίζει, σοῦ λὰ σένα, μοναχὸς.
Καὶ φεύγουνε οἱ δύο καμαρωμένοι,
σὰν τοὺς παλῆους κι' αὐτοὶ ζεματισμένοι!

Χαίρτ' ὁ Γ'.

ΣΤΟΝ ΑΗ ΒΑΣΙΛΗ

Ἀφέντῃ Ἀη Βασίλῃ μου
κι' ἐγὼ κι' οἱ ἄλλοι φίλοι μου,
γονατιστοὶ στὴ χάρι σου
φιλοῦμε τὸ στιχάρι σου
καὶ τ' ἁγίό σου χερί.

Διὰ πρεσβείας σου θεομῆς,
ἀφοῦ θὰ παίξουμε κι' ἑμεῖς,
πρὸς τὸν οἰκτεῖμονα Θεὸ
μεσίτεψε, στὸ Φαραὼ
σεγόντους νὰ μᾶς φέρῃ.

Τοῦ παιγνιδιοῦ τὰ πρόβατα,
Ἄγιε βλόγησέ τα,
ὅσα θὰ παίξουν ὄβολα
στὸ Φαραὼ, στὴν τόμπολα
στὸ σόλιο, στὴν πασέτα.

Εὐλόγησέ τα Ἄγιε
ἀφ' τὸν ψηλὸ σου θρόνον
καὶ θάχῃς τὸ μνημόσυνο
ποῦ ἔχεις κάθε χρόνον!

Χωριάτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΥΚΟΥΔΗ

Παρελήφθησαν ἔξωχ' ὑποκαταστάματα
ματα κυτῶν. βελόδια, μεταξωτά, μαλλίνα,
μαλοβαρβάρια κτλ. ὅλα ταῦτα πρὸς μὲν
καὶ ἐν γένει ἀπαντα τὰ φυλακτὰ τοῦ ἐν
μεγάλῃ συλλογῇ, μὲ τὰς γυναικῶν γυναικῶν
ρα. ΔΩΡΑ τοῦ νέου ἔτους, λοιπὸν καὶ
ΚΑΡΤΕΣ ΝΟΥΒΩΤΕ

ΔΩΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

Καλλιτεχνικὰ κομψότατα, ἐκλεχθέντα ὡς
πάντοτε ἐκ τῶν καλλιτέρων Ἀθηναϊκῶν
καταστημάτων, ἐν μεγάλῃ συλλογῇ.

ΚΑΡΤΕΣ 15 000!

Ἐξ Εὐρώπης νεώταται.

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ!

Κομφοτεχνήματα, ἡμερολόγια, ἡμερο-
δείκται, δῶρα πρακτικὰ διὰ μάθητάς, ἐν
μεγάλῃ ποικιλίᾳ καὶ εὐθηνίᾳ.

ΜΟΝΟΝ ΣΤΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ!

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Παρεμπιπτούσων τῶν ἐορ-
τῶν τῶν Θεοφανεῶν, δὲν θα ἐκ-
δοθῇ τὸ Ζιζάνιον τὸ προδεχὲς
Σάββατον.

— Εἴχαμεν κάμποσον καιρὸν νὰ ἀκού-
σωμεν νοκτολοπάς.

— Κατ' αὐτὰς ὁμῶς ἤρρισαν δυστυχῶς
παλιν.

— Ἰδίως ἡ κατὰ τὴν νύκτα τῆς παρελ-
θούσης Δευτέρας γενομένη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ
κ. Χαριλάου Βεντουράτου, μᾶς κατέπλη-
ξε διότι μᾶς ἀφῆκει νὰ υποθέσωμεν ὅτι θὰ
κατηρτίσθῃ συστηματικὴ συμμορία κλεπ-
τῶν μὲ ποικίλον πρόγραμμα δράσεως.

— Νομίζομεν ὅτι ἡ ἀστυνομία ἔχει κα-
θῆκον νὰ ἐνεργήσῃ δραστηριώτατα πρὸς
ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῆς.

— Φαντασθῆτε, ὅτι ἡ κλοπὴ ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ Βεντουράτου ἐγένετο κατὰ τὴν 2. ὥραν
τοῦ μεσονυκτίου, ἐπυροβόλησαν ἐπτάκις
οἱ ἀντιληφθέντες τοὺς κλέπτας καὶ οἱ ἀστυ-
φύλακες μολὶς περὶ τὴν τετάρτην ἤκουσαν.
— Οἱ κλέπται, μολὶς 45 δραχμὰς ἐπρόφ-
θασαν νὰ πάρουν, διαορῆξαντες τὸ κιβώτι-
ον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν ἐπανωφόριον τοῦ
κ. Βεντουράτου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 98 ἐτῶν ὁ κα-
λοκάγαθος καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὸς καὶ ἀ-
γαπητὸς γέρον μαζομπα Νικολῆς Νεόφυ-
τος, ὁ ἰδιοκτῆς τοῦ χαλινοῦ εἰς τὸ Κου-
λοῦμι.

— Στελλοπούμεθα θεομῶς τοὺς ἐν Ρωσ-
σίᾳ νιόους τοὺς οἱ ὁποῖοι τὸν ἐλάτρευον.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀγίᾳ Θελῃ, ἡ ἀ-
γαθότατη δέσποινα Αἰκατερίνη Λιβιεράτου
φιλόστοργος μήτηρ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἀγα-
πητοῦ φίλου κ. Γερασίου Λιβιεράτου καὶ
ἀδελφῇ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένων
συμπολιτῶν ἀδελφῶν Λιβιεράτῳ οὗς ἐγ-
καρδίως συλλυπούμεθα.

— Εἰς τὰ Κορίνθια, ἀπεφασίσθη ὁ κα-
ταρτισμὸς μεγάλης μᾶσκας διὰ τὰς Ἀπο-
κρῆς. Φανταζόμεθα μὲ τι διάθεσιν θὰ δι-
ασκεδάσουν, ὥστερα ἀπὸ δεκατέσσερα ἔτη
ἀπραξίας.

— Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὰ ὠραιότερα καὶ
χρησιμότερα δῶρα θὰ τὰ εὑρετε εἰς τὸ πι-
λοποιεῖον Βαγδώρου.

— Τὸ ἐργοστάσιον τῶν ἐγχωρίων μετα-
ξωτῶν, μετεφέρθη εἰς τὸ στενὸν τὸ ἀνω-
θεν τοῦ Ἀγίου Σπυριδωνος.

— Τὴν Τετάρτην κατέπευσεν ἡ « Ἐρ-
μούπολις » σηματοστόλιστος. Ἐπρόκειτο
περὶ τοῦ κ. Κατράβα ἐπιστοφοντος ἐν
θροιάμῳ ἐκ τοῦ γαιμηλίου ταξιδίου του.

— Ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τῆς Ἀθηνῶν
στὴν Ἐλλάδα καὶ ὅσων Τετρενῆς.

— Διωρίσθη πρωτοκολλητῆς εἰς τὸ Δη-
μοκρίτειον τὸν ὁρίσθη βιβλιοθηκῇ
καὶ Μορφωτικῇ.

ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ